

Nr 41.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående befrielse för förre andre styrmannen å ångfärjan »Malmö» S. P. Pihl från viss skadeståndsskyldighet; given Stockholms slott den 3 februari 1922.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Anders Örne.

Utdrag av protokollet över kommunikationsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 3 februari 1922.

Närvarande:

Statsministern och ministern för utrikes ärendena BRANTING, statsråden LINDQVIST, THORSSON, OLSSON, SANDLER, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, ÅKERMAN, LINDERS, SCHLYTER, ÖRNE.

Departementschefen, statsrådet Örne anför:

Den 8 maj 1920 omkring kl. 11,20 eftermiddagen inträffade i Öresund en sjöolycka, i det att den statens järnvägar tillhöriga ångfärjan

Bihang till riksdagens protokoll 1922. 1 saml. 33 häft. (Nr 41.)

237 22

»Malmö» kolliderade med motorfartyget »John Abraham», därvid isynnerhet å motorfartyget uppkommo skador av betydande omfång.

Såsom vållande till denna olycka ställdes dåvarande andre styrmannen å ångfärjan »Malmö» Sven Peter Pihl under åtal. Genom rådhusrättens i Malmö laga kraftvunna utslag den 7 maj 1921 dömdes Pihl såsom vållande till olyckan att böta 200 kronor. Tillika förpliktades Pihl att utgiva ersättning för den statens järnvägar genom olyckan orsakade förlust med tillhoppa 163,857 kronor 45 öre, däri inbegripet den ersättning, statens järnvägar nödgats utgiva till rederiet för motorfartyget på grund av den sistnämnda fartyg tillskyndade skadan.

Då Pihl icke förmått gälda någon del av det honom ålagda skadeståndet, hava hans enda utmättningsbara tillgångar, nämligen möblerna i hans matrum, värderade till sammanlagt 510 kronor, tagits i mät för gäldande av statens järnvägars fordran på grund av utslaget.

Uti en till Kungl. Maj:t ingiven skrift har Pihl nu anhållit att av nåd bliva helt befriad från den honom åliggande skadeståndsskyldigheten. Pihl framhåller därvid, att han numera vore anställd vid Malmö stads arbetsförmedling mot en månadsavlöning, inberäknat dyrtidstillägg, av 575 kronor samt att han vore gift och hade två minderåriga barn att försörja. Med hänsyn härtill vore det otänkbart, att han, även med iakttagande av den största sparsamhet, kunde bliva i stånd att sammanpara ens en ringa del av det honom ådömda skadeståndsbeloppet. För honom och hans familj vore det av stor betydelse att få behålla möblerna i matrummet, medan det för statens järnvägar borde vara av ringa gagn att erhålla det obetydliga belopp, som möblernas försäljning kunde inbringa.

Järnvägs-
styrelsen.

Järnvägsstyrelsen, som den 17 september 1921 avgivit infortrat utlåtande i ärendet, har såsom sin uppfattning uttalat, att, då Pihl syntes sakna andra utmättningsbara tillgångar än de i mät tagna möblerna och då det icke torde finnas någon utsikt för att han i framtiden kunde bliva i stånd att fullgöra sin skadeståndsskyldighet, statens fordran mot honom vore värdelös och upprätthållandet av densamma utan gagn. I betraktande härav och med hänsyn till att fordringens upprätthållande kunde komma att på Pihl verka nedtryckande i psykiskt hänseende, funne styrelsen det önskvärt att fordringen efterskänktes. Styrelsen har fördenskull hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Pihl må befrias från den honom i anledning av omhandlade sjöolycka åliggande ersättningsskyldighet samt att fordringsbeloppet, 163,857 kronor 45 öre, må ur statens järnvägars räkenskaper avskrivas.

I infordrat utlåtande av den 5 december 1921 har statskontoret, Statskontoret. under hänvisning till att riksdagen i ett flertal tidigare fall medgivit befrielse från ersättningsskyldighet av liknande art, tillstyrkt bifall till framställningen.

Av utredningen i ärendet framgår, att Pihl saknar tillgång till Departements- gäldande av någon nämnvärd del av det honom ådömda ersättnings- chefen. beloppet samt att anledning icke finnes att antaga, att han framdeles skall bliva i stånd att fullgöra skadeståndsskyldigheten. Statens fordringsanspråk mot Pihl torde med hänsyn härtill få anses praktiskt taget utan värde och ett fasthållande därvid ändamålslost. För Pihl åter måste skuldbördan kännas synnerligen betungande. Då alltså i förevarande fall synas föreligga skäl av enahanda beskaffenhet som de, vilka föranlett 1918 och 1921 års riksdagar att medgiva förste kontorsbiträdet A. W. Kjellson och extra ordinarie stationskarlen J. G. Lundkvist befrielse från att erlægga dem ådömda skadestånd till avsevärda belopp, anser jag riksdagens medgivande böra inhämtas till befrielse för Pihl från ifrågavarande ersättningsskyldighet. Jag hemställer således, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att förre andre styrmannen å ångfärjan »Malmö» Sven Peter Pihl må befrias från honom jämlikt Malmö rådhusrätts utslag den 7 maj 1921 åliggande skyldighet att utgiva ersättning till statens järnvägar med ett belopp av 163,857 kronor 45 öre, samt

att ifrågavarande belopp må ur räkenskaperna avskrivas.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition i ämnet skall, av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar, avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Nils Adeltgren.
